

**College van beroep
voor de examens**

UITSpraak 18 - 234

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam], appellant

tegen

het bestuur van de faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 13 augustus 2018 heeft de examencommissie Politieke Wetenschap namens verweerder aan appellant een negatief advies gegeven over de voortzetting van de bacheloropleiding Internationale Betrekkingen en Organisaties, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) een afwijzing is verbonden.

Bij brief van 22 augustus 2018 heeft de examencommissie besloten dat de aan appellant verstrekte hinderverklaring geen grond biedt om op het besluit van 13 augustus 2018 aan te passen.

Bij ongedateerde brief, ontvangen op 10 september 2018, heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft op 2 oktober 2018 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 14 november 2018 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. appellant is ter zitting verschenen. Namens verweerder is [naam], verschenen.

**Uitspraak
18-234**

Blad 2/6

Overwegingen

1. Feiten en omstandigheden

Appellant heeft in het studiejaar 2017-2018 in totaal 30 ECTS behaald en daarmee niet voldaan aan de binnen de Universiteit Leiden geldende BSA-norm van 45 ECTS. Verweerder heeft om deze reden op 13 augustus 2018 besloten een negatief advies gegeven over de voortzetting van de bacheloropleiding.

Appellant beschikt echter over een hinderverklaring van 10 augustus 2018, waarin is verklaard dat hij door persoonlijke omstandigheden van 1 september 2017 tot 31 augustus 2018 gehinderd (circa 25% minder belastbaar) is bij het verrichten van studieprestaties.

2. Het bestreden besluit

Het bestreden besluit berust op het standpunt van verweerder dat appellant onvoldoende studiepunten heeft behaald en dat de hinderverklaring het tekort in behaalde studiepunten niet dekt.

Verweerder heeft in verweer naar voren gebracht dat appellant in staat moet zijn geweest om met in achtneming van de verstrekte hinderverklaring, 34 ECTS (75 % van 45) te behalen. Appellant heeft er echter 30 behaald. Daarbij wijst verweerder erop dat 10 van deze punten reeds in het studiejaar 2016-2017 zijn behaald. In het voorgaande jaar heeft hij derhalve slechts 20 ECTS behaald. Verweerder heeft er daarbij op gewezen dat appellant slechts één vak in een keer heeft gehaald. Verweerder merkt op dat appellant bekend was bij de studieadviseurs, maar dat zij niet op de hoogte waren van zijn persoonlijke omstandigheden.

3. De gronden van het beroep

Hiertegen heeft appellant aangevoerd dat hij zich niet kan vinden in de totstandkoming van het besluit.

Appellant heeft aangevoerd dat er geen rekening is gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Appellant wijst er op dat er in zijn familie een ziektegeval heeft plaatsgevonden. Mede hierdoor is hij niet in staat geweest om te kunnen studeren. Appellant geeft aan dat hij op dit moment psychologische hulp ontvangt, waardoor hij ervan overtuigd is dat hij de studie wel aan zou kunnen. Daarnaast heeft hij ook cursussen gevolgd, onder meer in academische vaardigheden en studievaardigheden.

Uitspraak
18-234
Blad 3/6

4. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, eerste volzin, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding aan een student advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, van de WHW kan het instellingsbestuur aan een advies bedoeld in het eerste of tweede lid ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden.
gehoord.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de studieresultaten en de voorzieningen, bedoeld in het derde lid, alsmede op de termijn bedoeld in het vierde lid. Voor de Universiteit Leiden zijn deze regels vastgelegd in de Regeling Bindend Studieadvies en de bijbehorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies (“de Regeling”).

Ingevolge artikel 5.2.2 van de Regeling is het bindend studieadvies, bedoeld in artikel 3.1.7, voor voltijdstudenten negatief en afwijzend indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht de student minder dan 45 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding heeft behaald.

6. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder terecht heeft besloten een negatief advies te geven over de voortzetting van de bacheloropleiding Internationale Betrekkingen en Organisaties, waaraan een afwijzing is verbonden.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt allereerst dat het verstrekken van een negatief BSA verstrekken gevolgen heeft voor de student. Derhalve dient verweerder zich

**Uitspraak
18-234**

Blad 4/6

onverkort te houden aan de eisen die de WHW en het Reglement Bindend Studieadvies daarvoor stellen.

Verweerder heeft toegelicht dat appelland met de hinderverklaring van de studentendecaan (SOZ) weliswaar heeft aangetoond dat er sprake is van persoonlijke omstandigheden, maar dat deze verklaring het tekort aan studiepunten niet kan opheffen.

Ter zitting heeft appelland naar voren gebracht dat hij geen persoonlijk gesprek heeft gehad voordat de hinderverklaring werd verstrekt. Verweerder gaf aan dat hij niet bekend was met deze gang van zaken.

Hierop is appelland in de gelegenheid gesteld om alsnog een gesprek te hebben om te bezien of de mate van hinder, zoals vermeld in de hinderverklaring van 10 augustus 2018 recht doet aan de persoonlijke omstandigheden.

Per e-mail van 16 januari 2019 heeft verweerder laten weten dat de hinderverklaring van appelland naar aanleiding van het gesprek niet is gewijzigd en dat het standpunt van de examencommissie gehandhaafd blijft.

Bij brief van 21 januari 2019 is appelland per aangetekende brief in de gelegenheid gesteld hier een reactie op te geven. Appelland heeft hier niet op gereageerd.

Het College overweegt dat de procedure correct is verlopen. Het feit dat appellante persoonlijke omstandigheden heeft ondervonden, is meegenomen in het bestreden besluit.

Wat betreft de hinder is het vaste jurisprudentie van het College dat geen sprake kan zijn van een louter cijfermatige toepassing. In de bij de SOZ-verklaring gevoegde richtlijn betreffende de waardering van de hinder in bepaalde percentages is niet voor niets aangegeven dat de percentages een bepaalde marge hebben. Dit is aangeduid met “circa 75% kunnen studeren”. Een louter rekenkundige omzetting van de door SOZ geconstateerde hinder en de door de student benoemde persoonlijke omstandigheden naar een bepaald aantal te behalen studiepunten, is derhalve in strijd met de Regeling.

Verweerder heeft weliswaar cijfermatig berekend dat appelland 34 ECTS had kunnen behalen, maar heeft het advies verder onderbouwd met de omstandigheid dat appelland in het studiejaar slechts 20 ECTS heeft behaald. De overige 10 punten waren reeds in een eerder studiejaar behaald. Daarnaast heeft verweerder

Uitspraak
18-234

Blad 5/6

terecht meegewogen dat slechts een vak in één keer is behaald en dat hij een aantal forse onvoldoendes heeft behaald.

Nu de studieresultaten van appellante niet voldoen aan de vereisten die de Universiteit Leiden stelt en de door appellante aangevoerde omstandigheden het gebrek aan behaalde studiepunten niet dekt, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat onvoldoende vertrouwen bestaat dat hij de opleiding Internationale Betrekkingen en Organisaties binnen redelijke termijn zal kunnen afronden.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Dit betekent dat het bestreden besluit in stand blijft en appellant de opleiding Internationale Betrekkingen en Organisaties aan de Universiteit Leiden niet kan voortzetten.

Het College merkt daarbij op dat verweerder tijdens de hoorzitting heeft verklaard dat appellant, indien hij kan aantonen dat zijn persoonlijke omstandigheden dusdanig zijn verbeterd, hij op grond van artikel 7.8b, vijfde lid, een verzoek kan indienen bij het faculteitsbestuur waarin hij dient te onderbouwen dat opleiding met vrucht zal kunnen volgen. Indien hij daarin slaagt, kan het faculteitsbestuur besluiten om hem binnen de genoemde termijn van vier jaar toch toe te laten tot de opleiding.

Uitspraak
18-234

Blad 6/6

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. K. Beerden, mr. J. Nijland, Y.D.R. Mandel en R.A.W. van Pelt (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. W.J. de Wit.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: